

Sygn. akt II K 281/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16/12/2022 r.

Sąd Rejonowy w Chełmnie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący - Sędzia Agata Makowska - Boniecka

Protokolant - st.sekr.sądowy B. M.

przy udziale Prokuratora - ---

po rozpoznaniu w dniu 16/12/2022 r.

sprawy:

L. C.

s. L. i F. z domu L.

ur. (...) w T.

oskarżonego o to, że:

w dniu 13 lipca 2022 r. w C. przy ul. (...), w budynku (...) w C., znieważył funkcjonariuszy policji - sierż. szt. K. W. (1) oraz st. sierż. R. S. (1) - podczas i w związku z pełnieniem obowiązków służbowych w ten sposób, że skierował na ich szkodę słowa powszechnie uznawane za wulgarne i obelżywe,

tj. o czyn zabroniony z art. 226 § 1 k.k.

orzeka:

I. uznaje oskarżonego **L. C.** za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w akcie oskarżenia, tj. występku z art. 226 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 226 § 1 k.k. wymierza mu karę 120 (sto dwadzieścia) stawek dziennych grzywny przy przyjęciu jednej stawki na równowartość kwoty 10 (dziesięciu) złotych,

II. na podstawie art. 46 § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego obowiązek zapłaty nawiązek na rzecz pokrzywdzonych K. W. (1) i R. S. (1) w kwotach po 200,- zł (dwieście złotych) na rzecz każdego z nich,

III. wymierza oskarżonemu opłatę w kwocie 120 zł (sto dwadzieścia złotych) i obciąża go wydatkami postępowania w kwocie 70,- (siedemdziesiąt złotych).

Ponieważ wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd ograniczył uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	<i>II K 281/22</i>	

<p>Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.</p>			
<p>1. USTALENIE FAKTÓW</p>			
<p>1.1. Fakty uznane za udowodnione</p>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>1.2. Fakty uznane za nieudowodnione</p>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany,	

		jeżeli czynu nie przypisano)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
2. OCENA DOWODÓW			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
	3.1. Podstawa prawna	I	Ł. C.

	skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		
Zwiężle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Zgodnie z art. 226 § 1 k.k. to znieważa funkcjonariusza publicznego lub osobę do pomocy mu przybraną, podczas i w związku z pełnieniem obowiązków służbowych, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 3. W sprawie nie ulega wątpliwości, że kierując do funkcjonariuszy Policji w trakcie prowadzonej przez nich interwencji słowa „wy psy jebane, wy kurwy, wy chuje”, Ł. C. znieważył funkcjonariuszy publicznych. K. W. i R. S. byli funkcjonariuszami publicznymi w rozumieniu art. 115 § 13 pkt 7 k.k.			
	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		

Zwiężle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwiężle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwiężle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwiężle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwiężle o powodach umorzenia postępowania			
	3.5. Uniewinnienie		
Zwiężle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwiężle o powodach uniewinnienia			
4. KARY, ŚRODKI KARNE, PRZEPADEK, ŚRODKI KOMPENSACYJNE			

I ŚRODKI ZWIĄZANE Z PODDANIEM SPRAWCY PRÓBIE			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
1.	I	I	<p>Przepis art. 226 § 1 k.k. przewiduje karę grzywny, ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 3.</p> <p>Sąd wymierzył oskarżonemu Ł. C. karę 120 (sto dwadzieścia) stawek dziennych grzywny przy przyjęciu jednej stawki na równowartość kwoty 10 (dziesięciu) złotych.</p> <p>W punkcie I wyroku w podstawie wymiaru kary błędnie wskazano, że Sąd zastosował art. 37a § 1 k.k. Tymczasem przepis art. 226 § 1 k.k., stanowiący zarówno podstawę skazania, jak i wymiaru kary, przewiduje 3 rodzaje kar: grzywnę, karę ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku. Do zastosowania art. 37a § 1 k.k. zatem nie doszło, gdyż Sąd wymierzając oskarżonemu grzywnę uczynił to na podstawie art. 226 § 1 k.k., bez potrzeby sięgania do art. 37a § 1 k.k.</p> <p><i>Omyłka ta została już sprostowana postanowieniem z dnia 20 grudnia 2022 r.</i></p>

Sąd wymierzając oskarżonemu karę wziął pod uwagę okoliczności obciążające, jak i okoliczności przemawiające na ich korzyść. Okolicznością łagodzącą było przyznanie się do winy oskarżonego i wyrażony przez niego żal oraz deklarowana chęć przeproszenia pokrzywdzonych. Okolicznością obciążającą oskarżonego była jego wcześniejsza, jednokrotna karalność (wyrok sprzed ponad 5 lat).

Niewątpliwie oskarżony za swoje zachowanie powinien ponieść karę, jest ona przewidziana przez prawo karne konsekwencją popełnienia przestępstwa, która zawiera określoną przez to prawo dolegliwość i w której wyraża się dezaprobata wobec popełnionego czynu i jego sprawcy. Treścią kary jest pozbawienie lub umniejszenie dóbr osobistych skazanego takich jak wolność, cześć, prawa obywatelskie i inne. Jak słusznie zauważył Sąd Apelacyjny w Krakowie w wyroku z dn. 24.10.2002 r. (II AKa 258/02, KZS 2002/10/52) „wymiar kary kształtowany jest tak, iż górną granicę limituje stopień winy, dolną zaś wyznaczają potrzeby prewencji ogólnej”. Kara, jaką należy wymierzyć oskarżonemu winna być

sprawiedliwa.
Sprawiedliwość w żadnym razie nie może być utożsamiana z surowością, gdyż zgodnie z aprobowanym stanowiskiem Sądu Apelacyjnego w Krakowie (wyrok z dn. 15.01.2003 r. (II AKa 360/02, KZS 2003/3/38) „błędny jest pogląd, że tylko wysokie kary pozbawienia wolności osiągają cele prewencyjne. Cele te osiąga się karami sprawiedliwymi, bez względu na ich wysokość.” Tak więc kara powinna zawierać w sobie cel sprawiedliwościowy wyrażający się tym, iż powinna być współmierna do ciężkości przestępstwa. Tak ujętego celu nie należy jednak współcześnie rozumieć w kategoriach odwetu czy restytucji moralnej, lecz w kontekście współmierności kary do stopnia winy sprawcy i szkodliwości jego czynu, a więc kategorii określonych i definiowanych przez prawo.

Należy w tym miejscu zaznaczyć, że stopień winy oraz społecznej szkodliwości czynu popełnionego przez oskarżonego jest znaczny, działał on bowiem umyślnie w zamiarze bezpośrednim popełnienia przestępstwa, będąc w stanie nietrzeźwości.

W przekonaniu Sądu wymierzona Ł. C. kara

grzywny spełnia kryteria opisane w art. 53 kk. Sąd wziął pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które powinny być poprzez wymiar kary osiągnięte. Kara finansowa w orzeczonym wymiarze, powyżej dolnej granicy ustawowego zagrożenia, powinna odstraszyć oskarżonego od ponownego wejścia na drogę przestępstwa i uczynić zadość wymaganiom prewencji indywidualnej. Z drugiej zaś strony orzeczona kara powinna ukształtować postawę oskarżonego i wykształcić u niego aprobowany społecznie system zachowań, jak również spełniać powinna cele w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Orzeczona kara spełnić powinna również swoje cele jeśli chodzi o jej społeczny odbiór. Podkreślić należy, że społeczność lokalna, wśród której orzeczenia sądu rejonowego kształtują politykę karną, musi mieć świadomość tego, że przestępstwa spotkają się z represją ze strony organów wymiaru sprawiedliwości, a z drugiej strony wymiar kary ma kształtować postawy społecznie akceptowane. Chodzi więc o utwierdzenie społeczeństwa w przekonaniu, że prawo karne zabezpiecza dobro

			<p>wszystkich obywateli, będzie w każdym wypadku egzekwowane i że każdy poniesie odpowiedzialność w wypadku jego naruszenia. Wiąże się to oczywiście z poczuciem sprawiedliwości społecznej, która oczekuje od sądu by kara ze wszech miar była sprawiedliwa.</p> <p>Wysokość stawki dziennej została dostosowana do sytuacji rodzinnej i możliwości zarobkowych oskarżonego. Liczba stawek została skalkulowana tak, żeby oddać wagę czynu, a ponadto ewentualnie zamienić grzywnę na pracę społecznie użyteczną w razie braku możliwości jej zapłaty (art. 45 § 1 kkw). Kara grzywny stanowi w tym wypadku dolegliwość, która w najlepszy sposób zabezpieczy realizację wychowawczych i dyscyplinujących celów kary. Oskarżony odczuje ją jako realną dolegliwość, akcentującą fakt nieopłacalności popełnienia przestępstw. Orzeczona kara nie razi surowością.</p>
1.	II	II	<p>Zgodnie z art. 46 § 1 k.k. w razie skazania sąd może orzec, a na wniosek pokrzywdzonego lub innej osoby uprawnionej orzeka, stosując przepisy prawa cywilnego, obowiązek naprawienia, w całości albo w części, wyrządzonej</p>

przestępstwem szkody lub zadośćuczynienia za doznaną krzywdę; przepisów prawa cywilnego o możliwości zasądzenia renty nie stosuje się. Zgodnie z art. 46 § 2 k.k. zdanie pierwsze, jeżeli orzeczenie obowiązku określonego w § 1 jest znacznie utrudnione, sąd może orzec zamiast tego obowiązku nawiązkę w wysokości do 200 000 złotych na rzecz pokrzywdzonego. Biorąc pod uwagę brak możliwości precyzyjnego ustalenia rozmiaru krzywdy u pokrzywdzonych funkcjonariuszy, Sąd skorzystał z przepisu art. 46 § 2 k.k. i zamiast obowiązku naprawienia szkody lub zadośćuczynienia orzekł od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonych K. W. i R. S. nawiązkę w wysokości po 200 zł na rzecz każdego z funkcjonariuszy. W ocenie Sądu zachowanie oskarżonego odbiło się bezspornie na poczuciu godności funkcjonariuszy Policji. Kwota nawiązek zasądzonych w wyroku nie jest wygórowana i mieści się z całą pewnością w rozsądnych granicach, odpowiadających rozmiarowi doznanych przez pokrzywdzonych upokorzeń. Kwota nawiązek ustalona została w sposób na tyle wymierny, iż nie zrukuje finansowo oskarżonego.

			Możliwości zarobkowe oskarżonego, który jest młodą i zdrową osobą, pozwalają na uiszczenie nawiązek w orzeczonej kwocie. Należy w tym miejscu podkreślić, że oczywiście doceniając walor kompensacyjny nawiązek nie sposób zapominać, że w razie braku usatysfakcjonowania wysokością nawiązki pokrzywdzeni mogą dochodzić dalszych roszczeń na drodze postępowania cywilnego.
5. INNE ROZSTRZYGNIECIA ZAWARTE W WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
6. INNE ZAGADNIENIA			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wniosku o orzeczenie			

takiej instytucji przez stronę		

7. KOSZTY PROCESU		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
III	<p>O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 626 § 1 k.p.k. i art. 627 k.p.k. Dlatego Sąd wymierzył oskarżonemu opłatę w kwocie 120 zł na podstawie art. 3 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 roku Nr 49 poz. 223 ze zm.) i obciążył go wydatkami postępowania, w kwocie 70 zł. W sprawie nie ustalono żadnych okoliczności, mogących stanowić przesłankę do zwolnienia oskarżonego od kosztów sądowych.</p>	
8. PODPIS		